

ÅLANDS FÖRFATTNINGSSAMLING

1962

N:o 27—40

- Innehåll:** N:o 27. Landskapslag angående ändring av 1954 års landskapslag om skattelättnader vid kommunalbeskattningen i landskapet Åland för främjande av bostadsproduktionen.
- N:o 28. Landskapslag om skattelättnader för statens år 1962 emitterade obligationslån.
- N:o 29. Landskapslag om ändring av landskapslagen om skattelättnader för vissa depositioner vid kommunalbeskattningen.
- N:o 30. Landskapslag om vissa avdrag från löneinkomst i kommunalbeskattningen.
- N:o 31. Landskapslag om ändring av landskapslagen om kommunalbeskattning i landskapet Åland.
- N:o 32. Landskapslag angående ändring av landskapslagen om avlöning i landskapsförvaltningen underlydande tjänster och befattningar uti landskapet Åland.
- N:o 33. Landskapslag angående ändring av landskapslagen om tjänstemannapensioner i landskapet Åland.
- N:o 34. Landskapslag om ändring av landskapslagen angående extraordinarie befattningshavares uti landskapet Åland pensioner.
- N:o 35. Landskapslag om landskapets arbetares pensioner.
- N:o 36. Landskapslag angående ändring av landskapslagen om avlöning och pension för tjänsteinnehavarna inom folkskolväsendet i landskapet Åland.
- N:o 37. Landskapslag om bostadsbidrag för flerbarnsfamiljer.
- N:o 38. Landskapslag angående ändring av landskapslagen om inlösen av vissa legoområden i landskommunerna.
- N:o 39. Landskapslag angående ändring av landskapslagen om motorfordon i landskapet Åland.
- N:o 40. Landskapslag angående ändring av landskapslagen om allmänna vägar i landskapet Åland.

N:o 27.

L A N D S K A P S L A G

angående ändring av 1954 års landskapslag om skattelättnader vid kommunalbeskattningen i landskapet Åland för främjande av bostadsproduktionen.

Föredragen för Republikens President den 29 juni 1962.

Utfärdad i Mariehamn den 4 juli 1962.

I enlighet med Ålands landstings beslut ändras 3 § landskapslagen den 31 mars 1954 om skattelättnader vid kommunalbeskattningen i landskapet Åland för främjande av bostadsproduktionen (7/54) såsom följer:

3 §.

I 1 § 1 mom. avsedd skattelättnad, som angår byggnad eller byggnadskomplex, tomt och jordområde samt sådan aktie och andel i aktiebolag eller andelslag, vilken berätti-

gar till besittning av viss lägenhet, gäller det kalenderår, under vilket uppförandet av ifrågavarande byggnad eller byggnadskomplex påbörjades, och högst de tio följande kalenderåren. Skattelättnad, som angår annan aktie och andel, gäller den tid, under vilken tre fjärdedelar av bolagets eller andelslagets samtliga tillgångar utgöras av enligt denna paragraf skattefria byggnader, byggnadskomplex, tomter och jordområden.

Vad i 2 § är stadgat om skattelättnad, gäller icke längre tid än tio år.

Vid beräkning av de i denna paragraf avsedda terminerna beaktas icke år 1948. Påbörjades byggnadsarbetet under sagda år el-

Mariehamn den 20 mars 1962.

ler tidigare, anses det vid tillämpning av stadgandena i 1 mom. hava igångsatts under år 1949.

Denna lag tillämpas första gången vid beskattning på grund av 1962 års inkomst. Har för tidigare år påförts skatt i strid med denna lag, skall beskattningen på ansökan rättas i enlighet med denna lag och måhända för mycket debiterat belopp återbäras. Rättelse av beskattning skall, sedan beskattningen vunnit laga kraft, senast före utgången av år 1964 sökas hos länsstyrelsen i landskapet Åland i den ordning, som stadgas i 94 § 1 och 4 mom. beskattninglagen.

På landstingets vägnar:

TH. ERIKSSON
talman.

Evald Häggblom
vicetalman.

Eliel Persson
vicetalman.

N:o 28.

LANDSKAPSLAG

om skattelättnader för statens år 1962 emitterade obligationslån.

Föredragen för Republikens President den 29 juni 1962.

Utfärdad i Mariehamn den 4 juli 1962.

I enlighet med Ålands landstings beslut stadgas:

Vid kommunalbeskattningarna för åren 1962—1972 skall såsom fysisk persons eller cskiftat dödsbos skattepliktiga inkomst icke anses ränta och därmed jämförbar gottgörelse på sådan av staten år 1962 emitterad, på finska mark lydande obligation, som icke är bunden vid index eller värdet av utländskt mynt.

Skattefri inkomst är vid nämnda beskatt-

Mariehamn den 20 mars 1962.

ningar för åren 1962—1972 i fråga om fysisk person eller oskiftat dödsbo även i samband med betalning av ränta på sådan ovan avsedd, av staten år 1962 emitterad obligation, som är bunden vid index eller värdet av utländskt mynt till högst halva beloppet av indexstegringen eller myntvärdet, eller vid inlösen av obligationen erlagd gottgörelse för stegring av indexet eller värdet av utländskt mynt.

På landstingets vägnar:

TH. ERIKSSON
talman.

Evald Häggblom
vicetalman.

Eliel Persson
vicetalman.

N:o 29.

L A N D S K A P S L A G

om ändring av landskapslagen om skattelättnader för vissa depositioner vid kommunalbeskattningen.

Föredragen för Republikens President den 29 juni 1962.
Utfärdad i Mariehamn den 4 juli 1962.

I enlighet med Ålands landstings beslut ändras 2 § landskapslagen den 27 mars 1961 om skattelättnader för vissa depositioner vid kommunalbeskattningen (29/61) såsom följer:

2 §.

Vid kommunalbeskattning för år 1962

Mariehamn den 26 mars 1962.

och 1963 skall såsom fysisk persons eller oskiftat dödsbos skattepliktiga inkomst icke anses sådan gottgörelse på grund av indexstegring, som uppburits för i 1 § avsedd deposition, som gjorts under år 1961 eller år 1962 och som är bunden vid index högst intill hälften av indexstegringen.

På landstingets vägnar:

T H. E R I K S S O N
talman.

Evald Häggblom
vicesalman.

Eliel Persson
vicesalman.

N:o 30.

L A N D S K A P S L A G

om vissa avdrag från löneinkomst i kommunalbeskattningen.

Föredragen för Republikens President den 29 juni 1962.
Utfärdad i Mariehamn den 4 juli 1962.

I enlighet med Ålands landstings beslut stadgas:

1 §.

Har skattskyldig vid fällning av träd eller färdigställande av virke använt motorsåg, avdrages vid kommunalbeskattningen från hans löneinkomst därav i kostnader för användningen av sågen 40 procent, likväl så, att om två personer arbetat såsom ett ar-

betslag med samma motorsåg, i sagda kostnader avdrages 25 procent från varderas löneinkomst och, om arbetslaget bestått av tre personer, 20 procent från envars löneinkomst.

2 §.

Från skattskyldigs löneinkomst av skogskörslor avdrages vid beskattning, om körslorna utförts med häst, i kostnader för användningen av häst och körredskap 60 pro-

cent och, om traktor därvid använts, i kostnader för användningen därav 60 procent.

Från skattskyldigs löneinkomst av andra körslor än skogskörslor avdrages vid beskattning, om körslorna utförts med häst eller traktor, i kostnader för användningen av dem 50 procent.

3 §.

Utan hinder av vad i denna lag är stadgat må kostnaderna för användning av motorsåg, häst och körredskap samt traktor vid beskattning godkännas till större belopp än i

Mariehamn den 26 mars 1962.

På landstingets vägnar:

TH. ERIKSSON
talman.

Evald Häggblom
vicetalman.

Eliel Persson
vicetalman.

N:o 31.

L A N D S K A P S L A G

angående ändring av landskapslagen om kommunalbeskattning i landskapet Åland.

Föredragen för Republikens President den 29 juni 1962.
Utfärdad i Mariehamn den 4 juli 1962.

I enlighet med Ålands landstings beslut ändras 4, 7, 11 och 19 §§ landskapslagen den 18 juli 1956 om kommunalbeskattning i landskapet Åland (20/56), 4 § sådan den lyder i landskapslagen den 20 juli 1960 (16/60), 7 § sådan den lyder i landskapslagen den 20 februari 1958 (5/58), 11 § sådan den lyder i landskapslagen den 12 juli 1961 (27/61) och 19 § sådan den lyder i landskapslagen den 23 april 1959 (12/59), såsom följer:

4 §.

Såsom lantbruksfastighet skall vid taxeringen anses lägenhet eller del därav, egen eller legd, där lantushållning eller skogsbruk bedrivs.

1 och 2 §§ är förutsatt, såframt den skattskyldige företer utredning om deras storlek

4 §.

I denna lag avses med kostnader för användning av motorsåg, häst och körredskap samt traktor vid beskattning avdragsgilla kostnader för inkomstens förvärvande och bibehållande.

5 §.

Denna lag tillämpas första gången vid kommunalbeskattningen för år 1961.

Enligt grunder, som angivas i rikets förordning om beskattning av lantbruksfastigheter, given den 1 oktober 1959 (FFS 376/59), skola för bestämmande av nettoavkastningen lantbruksfastigheternas ägor uppmätas och den odlade marken samt naturlig äng och betesmark graderas och omräknas i skattehektar samt skogsmarken klassificeras. Till odlad mark hänföres åker samt därmed jämförligt kulturbete. Graderingen utföres på basen av jordmånens naturliga beskaffenhet och produktionsförmåga samt ägornas läge. Skogsmarkens klassificering utföres på basen av dess produktionsförmåga.

Beskattningen av odlad mark samt ängs- och betesmark grundas på det av landskaps-

styrelsen fastställda beskattningsvärdet för skattehektaren.

Beskattningen av skogsmark grundas på skogsmarkens areal, dennas klassificering samt det av landskapsstyrelsen fastställda penningvärdet för skattekubikmeter enligt följande skatteklasser:

	IA	IB	II	III	IV	V
Kubikmeter per ha	4,4	3,8	2,9	2,2	1,4	0,6

Såsom husbondelön beskattas värdet av den skattskyldiges inom lantushållning och skogsbruk på egen eller arrenderad lägenhet utförda arbete, ledning av arbetet däri inberäknad, uppskattad i penningar till belopp, som bort erläggas åt avlönad person. Såsom husbondelön må icke fastställas högre belopp än som motsvarar det arbete och ledningsarbete, som av den skattskyldige kan utföras.

Husbondelönen uppskattas utgående från lägenhetens areal odlad jord enligt taxeringsnämndens prövning, med högst fem procents avvikelse från de av landskapsstyrelsen enligt § 19 fastställda medelvärdena. Föreligga sådana särskilda skäl, som nedan i mom. 7 och 8 nämnas, må likväl större avvikelser göras än ovan stadgats.

Skattbar husbondelön må minskas, därest

1) den skattskyldiges arbetsförmåga under skatteåret varit varaktigt nedsatt till följd av sjukdom, ålderdom, invaliditet eller annan liknande orsak;

2) den skattskyldiga är kvinna;

3) den skattskyldige under en betydande del av skatteåret vistats på annan ort eller ägnat sig åt annat förvärvsarbete eller åt allmänt uppdrag, såvitt därigenom erhållits skattbar inkomst;

4) den skattskyldiges lägenhet är avlägset belägen i kommunen; eller

5) där andra särskilda med ovannämnda jämförbara skäl föreligga.

Skattbar husbondelön må höjas, därest den skattskyldige på sin mark utfört arbete i samband med avverkning eller utdrivning av sina skogsprodukter vid leveransavtal.

Värdet av det arbete, som husbondens barn eller andra familjemedlemmar, hans hustru, hemmavarande sonhustru och gift dotter undantagna, utfört till förmån för lantushåll och skogsbruk på lägenheten, skall taxeringsnämnden uppskatta med beaktande av de medelvärden, som landskaps-

styrelsen fastställer, och i övrigt med iakttagande av vad i mom. 5, 6, 7 och 8 stadgas om uppskattning av husbondelön.

Husbondelön och värdet av familjemedlemmars arbete enligt mom. 9 må sammanlagda, utan sådan förhöjning, som stadgas i mom. 8, icke överstiga de totala arbetsutgifter, som lantushållningen på likartad lägenhet i allmänhet anses kräva. Vid beräkning av de totala arbetsutgifterna skall taxeringsnämnden iakttaga det av landskapsstyrelsen fastställda medelarbetsvärdet per hektar odlad jord med högst fem procents avvikelse.

Avviker odlings- eller produktionssättet på någon lantbruksfastighet väsentligt från det i kommunen allmänt brukliga, skall eventuell härigenom erhållen tilläggsinkomst enligt av landskapsstyrelsen årligen utfärdade föreskrifter skäligen beaktas vid fastställandet av lägenhetens skattbara avkastning. Odlings- eller produktionssätt anses avvika från det i kommunen allmänt brukliga, om fastighetens åkerodling i betydande utsträckning omfattat växter, vilkas odlade icke beaktats vid fastställande av nettoinkomsten per skattehektar, eller växter, vilka kräva intensivare odlings sätt än vanligt och vilka icke pläga såsom åkerväxter odlas i kommunen, eller om lantbruksprodukternas omsättning i penningar skett på ett väsentligt annorlunda och fördelaktigare sätt än i kommunen i allmänhet.

Har fastighets avkastning nedgått i följd av frost, översvämning, hagel, skogseld eller annat dylikt i avsevärt större mån än i kommunen i allmänhet, skall sådan minskning i skäligen mån beaktas vid beskattningen.

7 §.

Såsom skattbar inkomst anses icke:

1) vad som förvärvats genom giftorätt, fördel av oskiftat bo eller genom gåva, arv eller testamente till make eller arvinge i rätt upp- eller nedstigande led;

2) från fastighet utgående sytning;

3) folkpension och pension, som änka eller fader- eller moderlös erhåller av staten eller kommun eller av pensionsanstalt eller änke- och pupillkassa, vilken erhåller understöd av allmänna medel eller som grundats för personer i tjänst hos stat, landskapet, kommun, kommunalförbund eller religiöst samfund, samt av staten, landskapet eller

kommunen beviljade sociala understöd eller bidrag;

4) för stödjande av lantbruksproduktionen beviljade stats- eller landskapsunderstöd;

5) skadeersättning, däri inbegripet dagpenning, livränta och pension och till dem anslutna tillägg, som med stöd av trafikförsäkringslagen eller olika lagar om olycksfallsförsäkring och enligt i lag föreskrivna grunder erlagts till den, som drabbats av olycksfall, eller anhörig till denne; så och motsvarande skadeersättning och understöd på grund av sjukförsäkring;

6) på grund av liv- eller kapitalförsäkring utfallet kapital;

7) stipendium eller annat bidrag, som erhållits för studier eller forskningsarbete, däri inberäknat statsstipendier, som givits enligt lagen den 3 oktober 1947 om Finlands Akademi och om statsstipendier för främjande av den högsta andliga odlingen (FFS 732/47) samt stipendier för vetenskapligt arbete åt vetenskapsidkare, som verkar vid vetenskaplig forskningsanstalt;

8) belöning, som utdelats såsom erkänsla för vetenskaplig eller konstnärlig verksamhet, eller av staten given likartad pension eller pension för annan förtjänstfull verksamhet;

9) sammanträdesarvoden för kommuns fullmäktige, styrelse, nämnder eller kommittéer;

10) avgift, som av sammanslutning, vilken med stöd av stadgad koncession driver elektricitets- eller telefoninrättningsrörelse eller äger vatten- eller avloppsledningsrörelse, uppbäres för anslutning till rörelsens ledningsnät, likväl högst till ett sådant belopp, att det sammanlagda beloppet av under varje särskilt år influtna anslutningsavgifter och det kapital delägarna eller medlemmarna i sammanslutningen nedlagt i rörelsens sammanräknade icke överskrida anskaffningsvärdet av de anläggningstillgångar, som vid skatteårets utgång äro i bruk i rörelsen;

11) vad som av staten, landskapet eller annat offentligt samfund anvisats till bestridande av med tillfälligt uppdrag förenade särskilda kostnader; ej heller

12) den del av varas exportpris, vilken erlagts som exportavgift enligt lagen den 15 september 1957 om exportavgift (FFS 310/57).

11 §.

Såsom barnavdrag skall från skattskyldigs inkomst ytterligare avdragas i enlighet med vad kommunens fullmäktige besluta för den taxering, som för varje år skall förrättas,

i landskommun minst 15.000 och högst 30.000 mark för varje barn eller adoptivbarn, som han på grund av sin försörjningsplikt försörjt och som före skatteårets ingång icke fyllt sexton år, samt

i Mariehamns stad minst 20.000 och högst 40.000 mark för varje sådant barn.

Då hustru beskattas skilt, må avdraget beviljas den make, vilken ensam eller huvudsakligen försörjt barnet. För barn, som själv har inkomst, må avdrag göras blott till den oel sagda inkomst understiger det av fullmäktige fastställda beloppet.

Överstiger skattskyldig persons och hans makas sammanlagda inkomst efter i 8, 9 och 10 §§ nämnda avdrag jämte ovan i denna paragraf stadgat avdrag i landskommun icke 80.000 mark, må därifrån, i enlighet med vad kommunalfullmäktige för varje år besluta, göras ett grundavdrag med minst 20.000 mark och högst 80.000 mark, eller, om inkomsten överstiger 80.000 mark, ett avdrag motsvarande nämnda belopp, minskat med 2 procent för varje fullt belopp av 1.000 mark, varmed inkomsten överstiger 80.000 mark.

Grundavdrag i Mariehamns stad må göras, om inkomsten efter i denna paragraf nämnda avdrag icke överstiger 120.000 mark, i enlighet med vad stadsfullmäktige för varje år besluta, med minst 70.000 och högst 120.000 mark, eller om inkomsten överstiger 120.000 mark, ett avdrag motsvarande nämnda belopp, minskat med 1 procent för varje fullt belopp av 1.000 mark, varmed inkomsten överstiger 120.000 mark.

Då äkta makar beskattas skilt, skall grundavdraget fastställas på grund av deras sammanlagda inkomst och avdraget beviljas den make, som haft den större inkomsten.

Har skattskyldig persons skattebetalningsförmåga genom studier, underhåll av annan nära anhörig än hans minderåriga barn, som varit i hans omedelbara vård, eller på grund av egen eller närstående persons höga ålder, sjukdom, olycksfall, invaliditet eller annan sådan orsak väsentligen nedgått, kan från inkomsten avdragas högst 100.000 mark.

Från avliden persons inkomst kan efter prövning avdrag göras eller hans dödsbo be-

viljas fullständig befrielse från skatt, därest han efterlämnat änka, oförsörjda barn eller andra arvingar, vilka varit beroende av honom för sin försörjning.

19 §.

För beskattningen av i 4 och 6 §§ punkterna 6) och 7) nämnda inkomster åligger det landskapsstyrelsen att, oberoende av om anmärkning gjorts mot taxeringsnämnds förslag eller ej, vidtaga sådana ändringar, som äro nödiga för att beskattningen må bliva riktig och i hela landskapet enhetlig och därvid för det skatteår, under vilket taxeringsnämndernas förslag tillkommit, fastställa

a) för odlad mark, likaså för ängsmark och betesmark, ett skattehektarsvärde, som utgör den nettoavkastning, vilken, med beaktande av gängse drifts- och underhållskostnader, arbetslöner och skälig värdeminskning, beräknas uppstå i de olika kommunerna på en hektar mark av etthundra poängs bonitet; vid denna beräkning skola enligt 10 § p. 4) avdragbara försäkringsavgifter och barnbidragspremier icke beaktas;

b) för skogsmark ett penningvärde per skattekubikmeter, som beräknas uppstå i de olika kommunerna med beaktande av gängse arbetslöner och övriga produktionskostnader, dock med undantag av enligt 10 § p. 4) avdragbara försäkringsavgifter, barnbidragspremier och skogsvårdsavgifter;

c) husbondelönens medelvärde per hektar odlad mark för lägenheter av olika storlek, beräknad med hänsyn till den allmänna lönenivån för lantarbetare i kommunen och till det kropps- och ledningsarbete, som lant-hushållet på olika stora lägenheter i medeltal anses kräva;

d) ett medelvärde per hektar odlad mark av det ledningsarbete en husbonde, som

själv icke deltagit i kroppsarbetet, kan anses ha utfört genom att förestå lägenhetens ekonomi samt leda och planera arbetena;

e) medelvärdet för det arbete, som utförts av husbondens hemmavarande barn eller andra familjemedlemmar, vilka föregående ingången av skatteåret fyllt 16 år; för familjemedlemmar av olika åldersgrupper och kön må olika medelvärdet fastställas;

f) medelarbetsvärdet per hektar odlad jord, vilket beräknas motsvara det totala lantushållsarbete, som i allmänhet erfordras per hektar vid gängse odlings- och produktionssätt;

g) vilka växtslag, som under skatteåret i landskapet skola anses ha utgjort i 4 § mom. 1 avsedda specialodlingar, ävensom storleken av de arbetskostnader och andra avdrag från bruttoavkastningen, som, per hektar räknade, skola godkännas vid uppskattningen av tilläggsinkomsten av dessa odlingar;

h) den procentuella skillnaden mellan olika zoner odlad mark, ängs- och skogsmark; samt

i) värdet av den förmån, som den skattskyldige haft av egen eller fri bostad, varvid särskilda medelvärdet och tillåtna procentuella avvikelser från dem skola fastställas för bostäder av olika storlek och standard med beaktande av hyresnivån i de olika kommunerna.

Till ledning för taxeringsnämnderna må landskapsstyrelsen utfärda anvisningar rörande tillämpningen av i mom. 1 nämnda beskattningsgrunder.

Denna landskapslag tillämpas första gången vid beskattningen av 1962 års inkomster.

Mariehamn den 26 mars 1962.

På landstingets vägnar:

TH. ERIKSSON
talman.

Evald Häggblom
vicetalman.

Eliel Persson
vicetalman.

L A N D S K A P S L A G

angående ändring av landskapslagen om avlöning i landskapsförvaltningen underlydande tjänster och befattningar uti landskapet Åland.

Föredragen för Republikens President den 29 juni 1962.

Utfärdad i Mariehamn den 4 juli 1962.

I enlighet med Ålands landstings beslut ändras 4 och 5 §§ landskapslagen den 17 juli 1943 om avlöning i landskapsförvaltningen underlydande tjänster och befattningar uti landskapet Åland (17/43), sådana stadgandena lyda i landskapslagen den 16 april 1952 (12/52), samt fogas en ny 5a § till sagda lag såsom följer:

4 §.

Äldre och yngre lektor vid Ålands lyceum, folkskolinspektören i landskapet Åland, lektor vid Ålands sjöfartsläroverks maskintekniska avdelning samt sådan lärare vid Ålands lantmannaskola, av vilken fordras genom slutexamen vid universitetet ådagalagd kompetens, erhålla efter sammanlagt tio års tjänst som ordinarie eller extraordinarie i nämnda tjänster eller befattningar eller i motsvarande tillfällig syssla avlöning enligt en avlöningsklass, som är en klass högre än den, enligt vilken avlöningen eljest utgår i nämnda tjänster eller befattningar.

Yngre lektor vid Ålands lyceum, som avlagt filosofiekandidatexamen eller, om han är religionslärare, teologiekandidatexamen, uppbär avlöning enligt en avlöningsklass, som är två klasser högre än den, enligt vilken avlöningen eljest utgår i nämnda tjänst. Person med annan slutexamen från universitetet eller med teckningslärarexamen uppbär avlöning enligt en avlöningsklass, som är en klass högre än den eljest gällande.

Diplomingenjör, som tjänstgör såsom lärare i teoretiska yrkesämnen för gossar vid Ålands yrkesskola, uppbär avlöning enligt en avlöningsklass högre, och filosofiekandidat, som tjänstgör såsom lärare i allmänna ämnen, enligt två avlöningsklasser högre än vad i nämnda tjänster eljest erlägges. Lärare i allmänna ämnen vid yrkesskolan med annan slutexamen vid universitetet erhåller avlöning enligt en avlöningsklass, som är en

klass högre än den eljest gällande. Till lärare vid yrkesskolan, som saknar pedagogisk utbildning, fränsett före den 1 januari 1959 anställda arbetslärare, som icke uppfylla kompetensfordringarna, utgår avlöning enligt en avlöningsklass, som är en klass lägre än den eljest gällande.

Yngre poliskonstapel, som tjänstgjort såsom yngre konstapel med grundlön eller såsom extraordinarie konstapel eller handhaft motsvarande tillfällig syssla under sammanlagt mindre än tre år, uppbär avlöning enligt en avlöningsklass, som är en klass lägre än den, enligt vilken avlöning för denna befattning eljest erlägges.

5 §.

Innehavare av tjänst eller befattning beviljas efter 3, 6, 9, 12 och 15 tjänsteår ett ålderstillägg varje gång.

Såsom tjänsteår räknas den tid vederbörande efter fyllda tjuguetå år varit i sådan landskapets eller statens tjänst, som bör anses som huvudsyssla. Såsom statens tjänst anses även tjänstgöring såsom riksdagens justitieombudsman eller såsom innehavare av tjänst eller befattning vid riksdagen samt såsom innehavare av befattning vid Finlands Bank, vid folkpensionsanstalten och postsparbanken ävensom tjänstgöring vid statens industriella inrättningar. Under samma förutsättningar som statstjänst må innehavare av tjänst eller befattning för ålderstillägg tillgodoräkna sig den tid han tjänstgjort inom organisation, som är förhandlingsberättigad enligt lagen den 22 januari 1943 om förhandlingsrätt för innehavare av statens tjänst eller befattning (FFS 82/43). Såsom landskapets tjänst anses även sådan tjänst vid Ålands landsting, som bör betraktas såsom huvudsyssla.

Av den tid innehavare av tjänst eller be-

fattning efter fyllda tjuguet år varit anställd.

i kommuns tjänst, vid kommunal centralorganisation, sammanslutning av kommuner eller religionssamfund,

såsom lärare vid privat högskola eller landskaps- eller statsunderstöd åtnjutande privat läro- eller uppfostringsanstalt,

såsom läkare, djurläkare, sjuksköterska, hälsosyster, barnmorska, sinnessjuksköterska eller sinnessjukvårdare i bolags, sammanslutnings eller privat anstalts tjänst,

vid landskaps- eller statsunderstöd åtnjutande lantbruksorganisation eller organisation för huslig ekonomi, skogsvårdsnämnd, centralt skogssällskap, centralhandelskammaren, handelskammare, organisation eller anstalt för vetenskap eller konst, kommunal eller enskild järnväg i samtrafik med statsjärnvägarna,

får han tillgodoräkna sig den del, som överstiger fyra år, såvitt denna tjänst eller befattning varit huvudsyssla och till sin art och ifråga om kompetensvillkoren varit jämförlig med den landskapets eller statens tjänst eller befattning, i vilken han efter avgången från ifrågavarande tjänst eller befattning först anställdes.

Oavsett vad i 3 mom. stadgas, må innehavare av tjänst eller befattning för ålderstillägg tillgodoräkna sig den tid han varit lagfaren ledamot av rådstuvurätt eller magistrat eller stadsfiskal eller efter fyllda tjuguet år varit anställd vid av staten övertagen kommunal eller enskild järnväg eller av staten övertagen telefoninrättning eller vid Lanthushållningssällskapens Centralförbund benämnda förbunds kolonisationsutskott för den förflyttade befolkningen, återuppbyggnadsutskott eller kolonisationsutskott eller inom lantbruks- eller hushållningssällskap tillsatt kommission för handhavande av uppgifter i samband med kolonisationen av den förflyttade befolkningen, lantbrukssällskaps återuppbyggnadskommission, lantbruks- eller hushållningssällskaps kolonisationskommission eller hos kolonisationsledare i syssla, som kan anses såsom huvudsyssla, eller såsom kolonisationsledare i huvudsyssla vid lantbruks- eller hushållningssällskap. Likaså är innehavare av tjänst eller befattning, som innehaft tjänst vid det kommunala folkskolväsendet, berättigad att för ålderstillägg tillgodoräkna sig hela den tid han

i enlighet med landskapslagen den 16 oktober 1958 om avlöning och pension för tjänsteinnehavarna inom folkskolväsendet i landskapet Åland (24/58) får tillgodoräkna sig för ålderstillägg under sin tjänstgöring inom folkskolväsendet. Innehavare av tjänst eller befattning, på vars avlöning även efter det ovan nämnda lag trätt i kraft, tillämpats landskapslagen den 31 mars 1954 angående kostnaderna för folkskolväsendet i landskapet Åland (10/54), är berättigad att för ålderstillägg tillgodoräkna sig hela den tid han jämlikt sistnämnda lag fått tillgodoräkna sig för ålderstillägg under sin tjänstgöring såsom folkskollärare.

Likaså må innehavare av tjänst eller befattning för ålderstillägg räkna sig tillgodo den tid han under tiden för krigstillstånd varit i krigstjänst, med undantag likväl för den tid han fullgjort stadgad värnplikt.

Landskapsstyrelsen må på synnerliga skäl berättiga innehavare av tjänst eller befattning att för ålderstillägg tillgodoräkna sig även annan än i 3 och 4 mom. nämnd tjänstgöringstid, dock högst åtta år.

Vid sammanräkning för ålderstillägg av olika tjänstgöringstider tagas endast hela månader i beaktande.

Är tjänstgöringstid uppdelad på terminer, anses en termins tjänstgöring motsvara sex månader. Tjänstgöring såsom lärare vid fem månader omfattande sommarkurs vid läroanstalt för huslig ekonomi räknas såsom ett halvt års tjänstgöring.

5a §.

Sådan innehavare av tjänst eller befattning vid Ålands sjöfartsläroverk, för vars tjänst eller befattning kompetensvillkor är understyrmansbrev eller undermaskinmästarbrev eller kompetensbrev för radiotelegrafist av andra klass eller motsvarande högre kompetensbrev, får för ålderstillägg räkna sig tillgodo högst tio år av den tid, som han efter att hava fyllt tjuguet år såsom innehavare av ovan avsett kompetensbrev varit i tjänst på handelsfartyg, som är infört i Finlands fartygsregister.

Denna lag äger tillämpning från och med den 1 augusti 1961, där icke av vad annorstädes är stadgat följer, att innehavare av tjänst eller befattning är berättigad till avlöning enligt stadgandena i denna lag från en tidigare tidpunkt.

Mariehamn den 20 mars 1962.

På landstingets vägnar:

TH. ERIKSSON
talman.

Evald Häggblom
vicetalman.

Eliel Persson
vicetalman.

N:o 33.

LANDSKAPSLAG

angående ändring av landskapslagen om tjänstemannapensioner i landskapet Åland.

Föredragen för Republikens President den 29 juni 1962.

Utfärdad i Mariehamn den 4 juli 1962.

I enlighet med Ålands landstings beslut ändras 3 och 5 §§ landskapslagen den 7 februari 1951 om tjänstemannapensioner i landskapet Åland (6/51), 3 § sådan den lyder i landskapslagen den 16 april 1952 (14/52) och 5 § sådan den lyder i landskapslagen den 10 april 1957 (15/57), såsom följer:

3 §.

Såsom pensionsår, vilka innehavare av tjänst eller befattning får tillgodoräkna sig, anses den tid han efter det han fyllt tjuugoett år innehaft landskaps- eller statstjänst eller -befattning med grundlön eller statstjänst med avtalslön eller extraordinarie befattning eller ock tillfälligt eller såsom vikarie handhaft landskaps- eller statstjänst eller -befattning, eller extraordinarie befattning eller eljest innehaft landskaps- eller statsanställning, som bör anses såsom huvudsyssla, eller varit anställd i sådant landskapets eller statens arbete, i vilket arbetaren får tillgodoräkna sig arbetstiden såsom till pension berättigande tjänstgöringstid. Såsom pensionsår får innehavare av tjänst eller befattning tillgodoräkna sig även den tid han såsom värnpliktig tjänstgjort i aktiv trupp, såvitt denna tjänstgöring omedelbart ansluter sig till annan landskaps- eller statstjänst, samt den tid han under krigstillstånd

fullgjort militärtjänst, så ock den tid han varit uppförd på indragningsstat.

Rätten att räkna pensionsår upphör, så snart vederbörande uppnått den ålder, då han är skyldig att avgå, även om han där-efter kvarstår i landskapets tjänst. Är vederbörande skyldig att avgå före uppnådd sextiotre års ålder, äger han likväl rätt att räkna pensionsår, tills han uppnått nämnda ålder.

Tjänstgöring såsom riksdagens justitieombudsman samt tjänst eller befattning vid Ålands landsting, riksdagen och sådan befattning vid Finlands Bank, folkpensionsanstalten och postsparbanken, som bör anses såsom huvudsyssla, tillgodoräknas såsom pensionsår.

Innehavare av tjänst eller befattning vid post- och telegrafverket får såsom pensionsår tillgodoräkna sig den tid han under ryska tiden såsom finsk medborgare tjänstgjort vid telegrafverket i Finland.

Av den tid innehavare av tjänst eller befattning, som vid ansökan om pension på grund av i 1 mom. avsedd anställning i landskapets eller statens tjänst innehar minst tio pensionsår, efter det han fyllt 21 år varit anställd:

1) i kommuns tjänst, vid kommunal cen-

tralorganisation, sammanslutning av kommuner eller religionssamfund;

2) såsom lärare vid privat högskola eller landskaps- eller statsunderstöd åtnjutande privat läro- eller uppfostringsanstalt;

3) såsom läkare, djurläkare, sjuksköterska, hälsosyster, barnmorska, sinnessjuk-sköterska eller sinnessjukvårdare i bolags, sammanslutnings eller privat anstalts tjänst;

4) vid landskaps- eller statsunderstöd åtnjutande lantbruksorganisation eller organisation för huslig ekonomi, skogsvårdsnämnd, centralt skogssällskap, centralhandelskammaren, handelskammare, organisation eller anstalt för vetenskap eller konst, kommunal eller enskild järnväg i samtrafik med statsjärnvägarna,

får han såsom pensionsår tillgodoräkna sig den del, som överstiger fyra år, såvitt denna tjänst eller befattning varit huvudsyssla och till sin art och i fråga om kompetensvillkoren varit jämförlig med den landskapets eller statens tjänst eller befattning, i vilken han efter avgången från ifrågakvarande tjänst eller befattning först anställdes.

Oavsett vad i 5 mom. är stadgat, får innehavare av tjänst eller befattning såsom pensionsår räkna sig tillgodo hela den tid:

1) han varit lagfaren ledamot av rådstuvurätt eller magistrat eller stadsfiskal;

2) efter fyllda 21 år varit i tjänst, som bör anses som huvudsyssla vid organ, som bildats för utövning av Lanthushållningssällskapens Centralförbund benämnda förbund samt lantbruks- och hushållningssällskapen i kolonisationslagstiftningen tillerkänd befogenhet; samt

3) efter fyllda 21 år varit i tjänst hos telefonanläggning, som övertagits av staten, eller vid kommunal eller enskild järnväg eller enskild läroanstalt eller före inträdet i ovan avsedd läroanstalts tjänst i tjänst, som bör anses som huvudsyssla, hos annan landskaps- eller statsunderstöd åtnjutande enskild läroanstalt.

Innehavare av tjänst eller befattning, som innehaft tjänst vid kommunal folkskola, är, utan hinder av stadgandena i 5 mom., berättigad att såsom pensionsår tillgodoräkna sig hela den tid han i enlighet med landskapslagen den 16 oktober 1958 om avlöning och pension för tjänsteinnehavarna inom folkskolväsendet i landskapet Åland (24/58) må tillgodoräkna sig för pensionen på grund av tjänstgöring inom folkskolväsen-

det, samt innehavare av lärartjänst eller befattning vid landskapets eller statens läroverk hela den tid han efter fyllda 21 år varit lärare med huvudsyssla vid enskild läroanstalt, som åtnjuter landskaps- eller statsunderstöd.

Innehavare av tjänst eller befattning med diplomsjökaptens- eller sjökaptensbrev vid Ålands sjöfartsläroverk, för vars tjänst eller befattning kompetensvillkor är sjökaptensexamen antingen enbart eller jämte annan examen, må, därest han vid ansökan om pensin innehåller minst tio pensionsår på grund av tjänstgöring, som är nämnd i 1 mom., såsom pensionsår räkna sig tillgodo högst tio år av den tid han efter att hava fyllt 21 år såsom innehavare av understyrmansbrev eller undermaskinmästarbrev eller kompetensbrev för radiotelegrafist av andra klass eller motsvarande högre kompetensbrev varit i tjänst på handelsfartyg, som är infört i Finlands fartygsregister.

Har i 5—8 mom. nämnda tjänstgöring under den tid, som får räknas såsom pensionsår, inträffat avbrott, sammanräknas vid bestämmandet av pensionsåren de olika tjänstgöringstiderna. Såsom avbrott räknas likväl icke den tid vederbörande varit frånvarande av orsaker, som nämnas i 4 § 2 mom.

Landskapsstyrelsen må på synnerliga skäl berättiga innehavare av tjänst eller befattning att såsom pensionsår tillgodoräkna sig även annan än i 4—8 mom. nämnd tjänstgöringstid, dock högst åtta år.

År tjänstgöringstid uppdelad på terminer, anses en termins tjänstgöring motsvara sex månader. Tjänstgöring såsom lärare vid fem månader omfattande sommarkurs vid läroanstalt för huslig ekonomi räknas såsom ett halvt års tjänstgöring.

5 §.

Full pension utgår med sextiosex procent på sammanlagda beloppet av den för landskapets tjänst eller befattning fastställda grundlönen och fem ålderstillägg, dock sålunda, att lägsta beloppet av full pension skall var det belopp, som gäller för statens motsvarande tjänstemannapensioner, och högsta beloppet för pension det belopp, som gäller för statens motsvarande tjänstemannapensioner.

Tio pensionsår berättiga till tio trettiondedelar av beloppet av full pension och varje därpå följande fullt pensionsår ytterligare

till en trettiondedel därav, till dess full pension uppnås.

Den årliga pensionens belopp utjämnas till närmaste tal, som är delbart med ettusentvåhundra. Kunna härvid två tal komma ifråga, sker utjämningen till det större av dessa.

Tjänst eller befattning, som till följd av därmed förenade särskilda löneförmåner hänförs till lägre avlöningsklass än den på grund av sin beskaffenhet eller eljest skulle tillhöra, skall vid bestämmandet av pension hänföras till avlöningsklass, som med avseende å tjänstens eller befattningens beskaffenhet eller eljest motsvarar densamma.

Mariehamn den 23 mars 1962.

På landstingets vägnar:

TH. ERIKSSON
talman.

Evald Häggblom
vicesalman.

Eliel Persson
vicesalman.

N:o 34.

LANDSKAPSLAG

om ändring av landskapslagen angående extraordinarie befattningshavares uti landskapet Åland pensioner.

Föredragen för Republikens President den 29 juni 1962.

Utfärdad i Mariehamn den 4 juli 1962.

I enlighet med Ålands landstings beslut ändras 3 och 4 §§ i landskapslagen den 7 februari 1951 angående extraordinarie befattningshavares uti landskapet Åland pensioner (8/51), 4 § sådant stadgandet lyder i landskapslagen den 10 april 1957 (16/57), såsom följer:

3 §.

Angående den tid, vilken skall betraktas som pensionsår och som avbrott i densamma, gäller i tillämpliga delar, vad därom beträffande innehavare av tjänst eller befattning med grundlön är stadgat.

Härvid skall vad om motsvarande tjänster eller befattningar i riket är stadgat lända till efterrättelse.

Innehavare av tjänst eller befattning, vilken uppbär avlöning enligt en högre avlöningsklass än den, vartill hans tjänst eller befattning hör, tillkommer pension efter den grundlön han senast uppburit.

Denna lag äger tillämpning från och med den 1 juni 1961 såvitt icke av vad annorstädes är stadgat följer, att pensionstagare är berättigad till pension enligt stadgandena i denna lag från en tidigare tidpunkt.

4 §.

Beloppet av full pension utgör sextiosex procent av sammanlagda beloppet av det för extraordinarie befattningshavare fastställda årsarvodet och fem ålderstillägg, likväl så, att lägsta beloppet av full pension skall vara det belopp, som gäller för statens motsvarande pensioner, och högsta beloppet för

pension det belopp, som gäller för statens motsvarande pensioner.

Tio pensionsår berättiga till tio trettiondelar av beloppet för full pension och varje därpå följande fullt pensionsår till ytterligare en trettiondedel därav, till dess full pension uppnås.

Den årliga pensionens belopp utjämnas till närmaste tal, som är delbart med trehundra. Befinnes två tal härvid komma ifråga, sker utjämning till det större av dem.

Extraordinarie befattning, som till följd av därmed förenade särskilda löneförmåner är hänförd till lägre avlöningsklass än den

på grund av sin beskaffenhet eller eljest skulle tillhöra, skall vid bestämmandet av pension hänföras till avlöningsklass, som med hänsyn till befattningens beskaffenhet eller eljest motsvarar densamma.

Extraordinarie befattningshavare, som med stöd av 4 § 3 mom. i landskapslagen den 17 maj 1950 (17/50) överförts till högre avlöningsklass, erhåller pension i enlighet med sitt senaste årsarvode.

Denna landskapslag tillämpas från och med den 1 augusti 1958.

Mariehamn den 23 mars 1962.

På landstingets vägnar:

TH. ERIKSSON
talman.

Evald Häggblom
vicetalman.

Elieel Persson
vicetalman.

N:o 35.

LANDSKAPSLAG

om landskapets arbetares pensioner.

Föredragen för Republikens President den 29 juni 1962.
Utfärdad i Mariehamn den 4 juli 1962.

I enlighet med Ålands landstings beslut stadgas:

2 §.

1 §.

I landskapets arbete anställd arbetare, som därav erhåller sin huvudsakliga utkomst, är berättigad att, sedan han avgått från sitt arbete, av landskapsmedel uppbära livstidspension enligt vad i denna lag stadgas.

Landskapets arbetare anses erhålla sin huvudsakliga utkomst av landskapets arbete, om hans arbete i allmänhet pågår minst fem timmar i dygnet.

Allmän förutsättning för erhållande av pension är:

1) att arbetaren fyllt 63 år eller dessförinnan på grund av kroppsslyte eller nedsatta kropps- eller själskrafter blivit varaktigt oförmögen till sitt arbete;

2) att han har minst tio pensionsår; samt
3) att han under tre år närmast före den dag, då han fyllt 67 år, eller, om han dessförinnan avgått från landskapets arbete, under tre år närmast före avgången varit i landskapets arbete minst tolv arbetsveckor

varje år och under dessa tre år sammanlagt minst sextio arbetsveckor.

I punkterna 2 och 3 nämnda förutsättning- ar fordras icke i det fall, som avses i 9 § 1 mom.

3 §.

Utän hinder av vad i 2 § 1 och 3 punkten är stadgat tillkommer pension vid uppnådd sextio års ålder den, som under tio år närmast före sin avgång från landskapets arbete varje år varit sammanlagt minst fyrtio arbetsveckor i landskapets arbete såsom lastbilschaufför eller förare av väghyvel, röjningsstraktor eller tung grävmaskin, nitare, svetsare och maskinsättare, så ock kvinnlig arbetare i tungt kroppsarbete i mekanisk verkstad, depå, magasin eller i väg- eller annat byggnadsarbete.

I ovan i 1 mom. avsedda tid inräknas jämväl den tid arbetare enligt 6 § 1 mom. får räkna sig tillgodo vid beräkning av pensionsår.

4 §.

Såsom pensionsår, vilka landskapets arbetare får tillgodoräkna sig, anses den tid han efter fyllda 21 år och före uppnådd 67 års ålder varit i arbete, som nämnes i 1 §. Likaså må landskapets arbetare som pensionsår tillgodoräkna sig den tid, som enligt 3 § 1 mom. landskapslagen den 7 februari 1951 om tjänstemannapensioner i landskapet Åland (9/51) skulle tillgodoräknas honom såsom pensionsår i hans egenskap av innehavare av tjänst eller befattning.

Angående landskapets arbetares rätt att såsom pensionsår tillgodoräkna sig den tid han varit i kommuns, kommunal centralorganisation, sammanslutnings av kommuner, religionssamfund eller enskilda tjänst gäller i tillämpliga delar vad i landskapslagen den 7 februari 1951 om tjänstemannapensioner i landskapet Åland (9/51) är stadgat.

Landskapsstyrelsen må på synnerliga skäl berättiga landskapets arbetare att såsom pensionsår tillgodoräkna sig även annan än i 2 mom. avsedd tjänstgöringstid, dock högst åtta år.

Arbetare, som dömts förlustig medborgerligt förtroende, är icke berättigad att för pension tillgodoräkna sig den tid han dessförrinnan varit i landskapets arbete.

5 §.

Pensionsår räknas i arbetsveckor. Har i

landskapets arbete under den tid pensions- åren räknas, inträffat avbrott, sammanräknas vid bestämmandet av pensionsåren antalet arbetsveckor och delarbetsveckor under de skilda arbetsperioderna, varvid femtiotvå fulla arbetsveckor motsvara ett pensionsår.

6 §.

Som arbetsveckor räknas vid beräkning av pensionsår även:

- 1) den tid arbetare åtnjutit semester;
- 2) den tid arbetare till följd av i landskapets arbete ådragen kroppsskada eller av arbetet förorsakad sjukdom eller på grund av offentligt uppdrag varit förhindrad att utföra sitt arbete;
- 3) högst tretton veckor av den tid arbetare varit borta från sitt arbete på grund av havandeskap eller barnsörd;
- 4) den tid arbetare icke kunnat utföra sitt arbete på grund av att han utan orsak varit anhållen;

5) högst tjugusex veckor av den tid arbetare i en fortsättning varit borta från sitt arbete på grund av annan än i punkt 2 nämnd sjukdom;

6) högst fyra veckor per kalenderår av den tid arbetare till följd av avbrott i arbetet, som icke berott av honom, icke fått utföra sitt arbete;

7) högst fyra veckor per kalenderår av den tid arbetare varit borta från arbetet under flyttning från en landskapets arbetsplats till en annan; samt

8) högst fyra veckors utevaro från arbetet per kalenderår av annat av den ansvariga arbetsledningen godkänt skäl än ovan nämnts.

Minskas antalet arbetsdagar i veckan för någon tid till följd av minskning av arbetet eller av annan orsak till tre dagar i veckan eller mindre, räknas högst fyra sådana veckor per kalenderår som fulla veckor och de övriga som halva arbetsveckor.

7 §.

Enligt arbetets eller uppgiftens beskaffenhet och med den allmänna lönenivå, som gäller såsom grund för arbetet eller uppgiften, hänförs arbetarna till följande pensionsgrupper:

pensionsgrupp I: arbetare, som utföra hjälp- och grovarbeten;

pensionsgrupp II: arbetare i fackarbete, som icke höra till grupp III;

pensionsgrupp III: arbetare, vilka i löneavtal i branschen hänförts till lönekategorin för arbetare i arbete, som kräver full yrkeskicklighet;

pensionsgrupp IV: personer i ledande, ansvarig ställning i arbetsavtalsförhållande till landskapet.

Vid pensionsgrupperingen beaktas, såframt ej annat följer av stadgandena i 10 § det arbete arbetaren under fem år närmast före sin avgång från landskapets arbete utfört såsom sitt huvudsakliga arbete.

8 §.

Pensionen bestämmes i pensionsgrupperna I—III enligt den arbetsinkomst arbetaren haft i landskapets arbete under året före sin avgång, lön för overtidsarbete icke medberäknat. Full pension utgör 66 procent av beloppet av sagda arbetsinkomster, avrundat till närmaste tal, som motsvarar fulla beloppet av tjänstemannapension, eller, om två tal stå lika nära, till det större av dem, likväl så, att i envar av pensionsgrupperna I—III lägsta och högsta beloppet av full pension skall vara det härför i rikets förordning om statens arbetares pensioner fastställda.

Full pension för arbetare i pensionsgrupp IV motsvarar fulla beloppet av tjänstemannapensionen i den avlöningsklass, till vilken innehavaren av landskapets tjänst eller befattning i motsvarande ställning hör. Landskapsstyrelsen bestämmer, vilken innehavare av tjänst eller befattning, som skall anses innehava motsvarande ställning.

Pension må icke beviljas till högre belopp än arbetsinkomsterna, dock så, att lägsta beloppet av full pension för arbetare, som arbetar normala arbetsdagar, motsvarar lägsta beloppet av full pension i pensionsgrupp I och för arbetare, som icke arbetat fulla arbetsdagar, så många åttiondedelar därav, som vederbörandes genomsnittliga dagliga arbetstid är av den normala åttatimmarsarbetsdagen.

Hava de arbetsinkomster, enligt vilka storleken av arbetares pension skall bestämmas, på grund av utevaro från arbetet minskats, skall den årliga arbetsinkomsten beräknas sålunda, att till de verkliga arbetsinkomsterna lägges det belopp, som arbetaren beräknas av nämnda orsak hava gått miste om.

Naturaförmåner skola likaså beräknas i penningar enligt medelprisen på orten.

Tio pensionsår berättiga till tio trettiondedelar av beloppet av full pension och varje därpå följande fullt pensionsår ytterligare till en trettiondedel därav, till dess fullt pensionsbelopp uppnås.

Den årliga pensionens belopp utjämnas till närmaste tal, som är delbart med ettusentvåhundra. Kunna två tal komma ifråga, sker utjämningen till det större av dem.

9 §.

Nödgas arbetare till följd av i landskapets arbete ådragen kroppsskada eller sjukdom såsom oförmögen till landskapets arbete därifrån avgå, tilldelas honom full pension, oberoende av antalet pensionsår. Har han själv avsiktligen eller genom grov vårdslöshet vållat kroppsskadan eller sjukdomen eller väsentligen medverkat till dess uppkomst, kan pension helt och hållet förvägras honom eller dess belopp enligt prövning ned sättas.

Sjukdom anses förorsakad av landskapets arbete, där omständigheter i samband med arbetet på sannolika skäl kunna antagas hava föranlett insjuknandet eller väsentligen bidragit till att sjukdomen uppkommit eller förvärrats.

10 §.

Har arbetare till följd av ålder eller försvagad hälsa eller ådragen skada, som icke vållats av honom själv, före inträdet i pensionsåldern överförts eller nödgats övergå till arbete, som på grund av sin beskaffenhet hör till en lägre pensionsgrupp än hans huvudsakliga arbete under de fem senaste åren före övergången förutsätter, erhåller han vid avgången från landskapets arbete pension enligt den pensionsgrupp, som motsvarar hans tidigare arbete.

11 §.

Pension beviljas av landskapsstyrelsen på ansökan.

Har arbetare anhållit om pension, medan han varit i landskapets arbete eller inom sex månader från arbetsförhållandets upphörande, begynner rätten att uppbära pension vid den tidpunkt, då arbetsförhållandet upphör.

Har pension ej sökts inom den i 2 mom. stadgade tiden och har laga skäl för försummelsen icke föreburits, begynner rätten

att uppbära pension med ingången av månaden efter den, då ansökan om pension inlämnades.

12 §.

Ansökan om pension skall åtföljas av:

1) arbetsbok med behöriga anteckningar; samt

2) ämbetsbetyg för ansökan om pension utfärdad av vederbörande kyrkoherdeämbete eller annan myndighet, som för befolkningsregister.

Söker arbetare pension på den grund, att han före pensionsålderns inträde till följd av kroppsskada eller nedsatta kropps- eller själskrafter blivit varaktigt oförmögen att sköta sitt arbete eller att han blivit oförmögen till landskapets arbete med anledning av kroppsskada, som han ådragit sig i landskapets arbete, eller av arbetet förorsakad sjukdom, skall till ansökan dessutom fogas läkarintyg.

Sökande är pliktig att utöver i 1 och 2 mom. avsedd utredning förete annan utredning, som landskapsstyrelsen finner påkallad.

13 §.

Sakägare, som anser beslut i pensionsärendet kränka hans lagliga rätt, må söka ändring i beslutet genom besvär hos högsta förvaltningsdomstolen. Besvär skall anföras inom trettio dagar från den dag beslutet delgavs.

14 §.

Pension utbetalas av landskapsstyrelsen på fastställda tider, på sätt därom är särskilt stadgat. Pension erlägges för hela den månad, under vilken pensionstagare avlidit.

Har pensionsbelopp icke lyfts inom tre år från förfallodagen, inbesparas det till landskapet.

15 §.

Rätt till pension upphör:

1) om pensionstagare förlorar sitt finska medborgarskap;

2) om pensionstagare utan avbrott vistats utomlands under längre tid än tre år och icke inom nämnda tre år hos landskapssty-

Mariehamn den 26 mars 1962.

På landstingets vägnar:

TH. ERIKSSON
talman.

Evald Häggblom
vicetalman.

Eliel Persson
vicetalman.

relsen sökt och beviljats rätt att uppbära pension;

3) om pensionstagare utan vederbörligt tillstånd träder i främmande makts tjänst; samt

4) om pensionstagare dömes till förlust av medborgerligt förtroende för alltid.

Har den, som förlorat sitt finska medborgarskap, återvunnit detsamma, eller har pension förverkats av i 1 mom. 2 eller 3 punkterna nämnda orsaker, må landskapsstyrelsen på ansökan återställa rätten till pension, men de olyftade pensionsbeloppen vare dock förverkade.

Till pensionstagare, som undergår frihetsstraff i straffanstalt, erlägges icke pension för strafftiden, ej heller till pensionstagare, som gått förlustigt medborgerligt förtroende på viss tid, förrän han återfått medborgerligt förtroende.

Inträffar någon i 1 mom. nämnd händelse efter det arbetares arbetsförhållande upphört, men innan honom beviljats pension, skall pensionsrätten anses förverkad. Landskapsstyrelsen må likväl i 2 mom. nämnda fall på ansökan återställa rätten till pension.

16 §.

Till arbetare i sådant landskapets arbete, som berättigar till pension, skall utgivas arbetsbok, varom landskapsstyrelsen utfärdar närmare anvisningar.

17 §.

Utöver vad i denna lag stadgas gäller i tillämpliga delar vad om tjänstemannapensioner är stadgat.

18 §.

Närmare föreskrifter angående tillämpningen av denna lag meddelas vid behov av landskapsstyrelsen.

19 §.

Denna lag tillämpas från den 1 februari 1962 och genom densamma upphäves landskapslagen den 7 februari 1951 om landskapsförvaltningen underlydande arbetares i landskapet Åland pensioner (9/51).

N:o 36.

L A N D S K A P S L A G

angående ändring av landskapslagen om avlöning och pension för tjänsteinnehavarna inom folkskolväsendet i landskapet Åland.

Föredragen för Republikens President den 29 juni 1962.
Utfärdad i Mariehamn den 4 juli 1962.

I enlighet med Ålands landstings beslut ändras 3 § landskapslagen den 16 oktober 1958 om avlöning och pension för tjänsteinnehavarna inom folkskolväsendet i landskapet Åland (24/58) såsom följer:

Ordinarie innehavare av lektorstjänst vid mellanskola tillkommer efter tio års ordinarie tjänstgöring i nämnda tjänst avlöning enligt närmaste högre avlöningsklass än vad ovan stadgats.

3 §.

Tjänsteinnehavare tillkommer grundlön enligt den avlöningsklass, som är fastställd för enahanda befattning i riket.

Denna landskapslag tillämpas från den 1 augusti 1961.

Mariehamn den 23 mars 1962.

På landstingets vägnar:

T H . E R I K S S O N
talman.

Evald Häggblom
vicesalman.

Elieel Persson
vicesalman.

N:o 37.

L A N D S K A P S L A G

om bostadsbidrag för flerbarnsfamiljer.

Föredragen för Republikens President den 29 juni 1962.
Utfärdad i Mariehamn den 4 juli 1962.

I enlighet med Ålands landstings beslut stadgas:

1 §.

För att trygga boendemöjligheterna för flerbarnsfamiljer så att boendekostnaderna icke överstiga en såsom skäligen befunnen del av familjens inkomster, beviljas i hyreslä-

genheter boende flerbarnsfamiljer bostadsbidrag ur landskapets ordinarie medel i enlighet med vad i denna lag stadgas.

2 §.

Bostadsbidrag beviljas och övriga åligganden enligt denna lag handhavas av landskapsstyrelsen.

3 §.

Med flerbarnsfamilj avses i denna lag familj, som har minst två till samma hushåll hörande barn att försörja. Till familjens barn hänförs även fosterbarn, för vilka familjen varaktigt sörjer. Som barn som skall försörjas betraktas barn under sexton år, så ock barn, som fyllt sexton, men icke tjugo år och som fortsätter sin skolgång eller sina studier, eller arbetsoförmöget barn.

Som familjemedlem räknas även till samma hushåll hörande lägenhetsinnehavarens och dennes makes föräldrar samt barn med familj.

Som hörande till familjens hushåll anses förutom familjemedlemmarna person, som behövs för skötseln av hemmet eller på grund av familjemedlems sjukdom. Barn hör till samma hushåll, fastän det till följd av studier eller annan därmed jämförbar orsak är tillfälligt borta från hemmet.

4 §.

Bostadsbidrag beviljas familj, till vars hushåll hörande personer ensamma för sig förfoga över minst två rum och kök eller motsvarande utrymme omfattande lägenhet. Lägenhetens areal må icke vara mindre än fyrtiofem kvadratmeter och icke större än ett-hundratjugo kvadratmeter.

Lägenhetens läge, planering, storlek, utrustning och skick böra motsvara de fordringar, som skäligen kunna ställas på en familjebostad. En lägenhet i ett över tjugo år gammalt hus kan anses motsvara fordringarna på en familjebostad endast ifall den är försedd med centralvärme, vattenledning och avlopp.

5 §.

Antalet i lägenheten boende bör vara mindre än två personer per rum, köket medräknat som rum. Ifall arealen för en lägenhet, som till utrymmet motsvarar två rum och kök, är minst femtio kvadratmeter samt en tre rum omfattande lägenhets areal minst femtiofem kvadratmeter, må antalet likväldigt utgöra två personer per rum. I lägenhet, som omfattar minst sex rum, må antalet boende även överstiga två personer per rum.

I lägenhet, som färdigställts efter år 1965 och som omfattar endast tre rum, må bo högst fyra personer.

6 §.

Bostadsbidrag beviljas till nedsatt, normalt eller förhöjt belopp och utgår, beroende på antalet barn, som skall försörjas, och familjens inkomster samt antalet rum i bostaden, med tjugo till sjuttio procent av den hyra och uppvärmningskostnad, som skall erläggas för lägenheten och som godkänts av landskapsstyrelsen.

Procentsatsen för bostadsbidraget beräknas enligt följande:

Antalet rum i bostaden	Antalet barn	Nedsatt bidrag %	Bidrag till normalbelopp %	Förhöjt bidrag %
2—3	2—5	20	30	40
4	2	20	30	40
4	3—6	35	45	55
5	2	20	30	40
5	3	35	45	55
5	4—8	45	55	65
6 eller flere	3	35	45	55
6	4	45	55	65
6	5 eller flere	50	60	70

Beloppet av det bostadsbidrag, som beviljas familj, vilken bor i lägenhet omfattande två rum och kök eller motsvarande utrymme, ävensom familj, vilken har endast två barn att försörja, utgör högst fyrtio procent.

Bostadsbidragsbelopp i mark avrundas till närmast lägre hundratal.

7 §.

Bostadsbidrag beviljas icke, om till familjens hushåll hörande familjemedlemmar påförts skatt för förmögenhet.

Till familjens hushåll hörande familjemedlemmars sammanlagda beskattningsbara årliga inkomst må vid föregående år verkställd inkomst- och förmögenhetsbeskattning beroende av antalet barn som skall försörjas och bidragets art vara högst följande:

Antal barn	Bidragets art		
	Nedsatt	Normal- belopp	Förhöjt
	mk	mk	mk
2	600.000	500.000	400.000
3	650.000	540.000	420.000
4	700.000	580.000	440.000
5	750.000	620.000	460.000
6 eller flere	800.000	660.000	480.000

Till familjemedlemmarnas sammanlagda beskattningsbara årliga inkomst räknas likväl endast hälften av inkomsterna för barn under 18 år.

8 §.

Då familjens beskattningsbara inkomster på grund av familjemedlems sjukdom, dödsfall, moderns i familjen upphörande att vara i förvärvsarbete, familjeförsörjarens arbetslöshet eller annan därmed jämförbar orsak så minskats i förhållande till det belopp, som faststälts vid den föregående år verkställda beskattningen, att de icke längre uppskattas överstiga de i 7 § 2 mom. stadgade högsta beloppen, må utan hinder av stadgandet i sagda lagrum bostadsbidrag beviljas.

Bostadsbidrag må förvägras eller sänkas, om familjens boendekostnader uppenbart äro ringa eller ifall någon annan omständighet utesluter eller minskar behovet av bidrag. Likaså må bostadsbidrag förvägras, om familj fortgående får sin huvudsakliga utkomst i form av socialhjälp eller om annan orsak ger särskild anledning därtill.

På väsentligen felaktiga grunder erlagt bostadsbidrag må bestämmas att helt eller delvis återbetalas.

9 §.

Ansökan om bostadsbidrag skall tillställas den kommun, där ifrågavarande bostad är belägen. Efter att hava granskat nödiga saksuppgifter skall kommunen utan dröjsmål tillställa landskapsstyrelsen ansökningen.

Bostadsbidrag beviljas tidigast från början av den kalendermånad, då ansökan inlämnats till kommunen.

Inträffar sådan förändring i förutsättningarna för beviljande av bostadsbidrag, som kan hava till följd att bostadsbidraget icke mera skall utgå eller utgå till annat belopp, skall anmälan därom omedelbart gö-

ras till kommunen för att vidarebefordras till landskapsstyrelsen.

10 §.

Bostadsbidrag beviljas för varje gång högst till utgången av följande kalenderår. Hava förutsättningarna för beviljandet av bostadsbidrag förändrats eller föreligga de icke mera, beaktas förändringen från ingången av följande kvartal. Då antalet personer, hörande till sådan familjs hushåll, som erhåller bostadsbidrag, ökats så, att invånarantalet i lägenheten överskrider det i 5 § föreskrivna antalet, må bostadsbidrag likväl ännu beviljas under högst två års tid. Flyttar familj, som erhåller bostadsbidrag, från lägenheten, skall bostadsbidraget för denna bostads vidkommande icke mera utgå från ingången av den kalendermånad, som följer närmast på den, då hyresförhållandet upphörde.

Bostadsbidraget utbetalas av kommunen månatligen, den första eller andra dagen i månaden, åt den, som åtnjuter bidrag, eller åt dennes hyresvärd.

Ombesörjer den, som åtnjuter bostadsbidrag, själv uppvärmningen av den förhyrda lägenheten, erlägges åt honom så stor procent av den av landskapsstyrelsen godkända värmekostnaden, som enligt 6 § gäller för bostadsbidraget. Värmekostnadens storlek skall för varje månad utgöra en tolfte-del av den beräknade årliga värmekostnaden.

11 §.

Kommun är skyldig att draga försorg om de uppgifter, vilka inom kommunen ansluta sig till verkställigheten av denna lag. Härav föranledda kostnader stanna kommunen till last.

Kommun är berättigad att i förskott till sin disposition erhålla nödiga medel för erläggande av bostadsbidrag. Över medlens användning bör kommunen halvårsvis tillställa landskapsstyrelsen redovisning inom den kalendermånad, som närmast följer efter utgången av varje halvår.

12 §.

I beslut, givet med stöd av denna lag, må ändring icke sökas genom besvär enligt lagen den 24 mars 1950 om ändringssökande i förvaltningsärenden (FFS 154/50).

13 §.

Närmare bestämmelser angående verkställigheten och tillämpningen av denna lag utfärdas vid behov genom landskapsförordning.

14 §.

Denna lag tillämpas från och med den 1 januari 1962 och genom densamma upphävas de stadganden i landskapslagen den 3 mars 1960 om bostadsproduktion (6/60), vil-

Mariehamn den 23 mars 1962.

ka gälla familjebostadsbidrag. De familjer, vilka den 1 januari 1962 erhöles familjebostadsbidrag med stöd av landskapslagen om bostadsproduktion och vilka enligt denna lag icke skulle erhålla bostadsbidrag eller skulle erhålla sådant till ett mindre belopp än familjebostadsbidrag, beviljas fortfarande familjebostadsbidrag enligt landskapslagen om bostadsproduktion, likväl högst till det belopp bidraget uppgick till den 1 januari 1962.

På landstingets vägnar:

T H. ERIKSSON
talman.

Evald Häggblom
vicetalman.

Elieel Persson
vicetalman.

N:o 38.

L A N D S K A P S L A G

angående ändring av landskapslagen om inlösen av vissa legoområden
i landskommunerna.

Föredragen för Republikens President den 29 juni 1962.
Utfärdad i Mariehamn den 4 juli 1962.

I enlighet med Ålands landstings beslut ändras 2 och 31 §§ landskapslagen den 22 december 1959 om inlösen av vissa legoområden i landskommunerna (28/59) såsom följer:

2 §.

Förutsättning för i 1 § avsedd lösningsrätt är:

1) att legotagaren har åländsk hembygdsrätt eller, då legotagaren är i 1 § 3 mom. nämnd förening, att föreningens styrelsemedlemmar äga åländsk hembygdsrätt;

2) att legotagaren innehar och åtminstone från den 1 januari 1945 eller, då fråga är om legoområde på landskapets jord, åtminstone från den 1 januari 1955 utan avbrott innehåft

legoområdet eller en huvudsaklig del därav:

3) att, då fråga icke är om i 1 § avsett obyggt legoområde, legotagaren eller, om de äro flere, minst en av dem stadigvarande bebod på legoområdet befintlig byggnad;

4) att en eller flere legotagare, då fråga är om bostadsområde, helt eller huvudsakligen äga på legoområdet befintlig bostadsbyggnad;

5) att legotagaren, då det i fall, som avses i 19 §, är fråga om ett större område än det legoområde, som skall inlösas för att huvudsakligen användas för gårdsbruk eller fiske, prövas vara i behov av området för gårdsbruk eller fiske och att han även eljest uppfyller i kolonisationslagstiftningen för

jordtagare fastställda förutsättningar; samt 6) att inlösningsanspråket, med undantag för det i 87 § avsedda fallet, framställs inom i 50 § stadgad tid.

Såsom avbrott i legoförhållandet betraktas icke legorättens övergång, såvida denna icke föranlett i 3 § 1 mom. 1 punkten åsyftad påföljd, ej heller upphörande av legoförhållandet, ifall legotagaren därefter fått besitta området minst sex månader, utan att jordägaren vidtagit åtgärder för besittningens upphävande.

I 1 mom. 3—5 punkterna stadgade förutsättningar erfordras icke, då fråga är om inlösen av i 1 § 3 mom. avsett legoområde, ej heller den i 1 mom. 3 punkten nämnda förutsättningen, då legotagaren är minderårig vid utgången av den för inlösningsanspråkets framställande stadgade tiden eller då legotagaren av annat lagligt skäl hindrats att stadigvarande bebo byggnad på legoområdet. Sådant annat giltigt skäl anses i det fall, att legorätten tillkommer delägare i dödsbo, hava varit för handen under den tid, som provas åtgå för dödsboets utredning.

Förutsättning för lösningsrätt för arvinge till legotagare, som av i 1 § 1 mom. nämnda orsaker varit förhindrad att bygga, är att arvingen av samma orsaker varit förhindrad att bebygga legoområdet.

31 §.

Det i 30 § avsedda värdet av förbättringar fastställs med avseende å sådana förbättringar, vilka legotagare under sin besittningstid utfört på legoområdet, däri medräknade av legotagaren uppförda byggnader, som böra anses tillhöra jordägaren, och förbättringar, som legotagaren utfört på jordägaren tillhöriga byggnader eller beträffande vilka rätten övergått till legotagaren.

Mariehamn den 23 mars 1962.

På landstingets vägnar:

TH. ERIKSSON
talman.

Evald Häggblom
vicesalman.

Eliel Persson
vicesalman.

Värderingen av förbättringarna sker enligt vid tiden för värderingen rådande skäligt, gängse pris och enligt den värdestegring legoföremålet genom dessa förbättringar undergått, dock icke till högre belopp än värdet till kostnaderna för arbetet skulle hava uppgått, om arbetet hade utförts, då värderingen ägde rum. Har legotagaren för verkställda förbättringar av legogivaren erhållit ersättning i form av i detta syfte till lågt belopp fastställd legoavgift, såsom friår eller annan gottgörelse, som är avsedd att utgöra ersättning för desamma, eller har legogivaren deltagit i förbättringarnas utförande eller i kostnaderna för desamma, skola dessa omständigheter skäligen beaktas vid fastställandet av ersättningen för de verkställda förbättringarna.

Vad i 1 mom. är sagt om fastställande av värdet av på området verkställda förbättringar, skall i motsvarande mån tillämpas för sådana byggnadsarbetens vidkommande, vilka omfatta uppförande eller förbättrande av andra än i sagda moment avsedda byggnader, som av legotagaren komma att inlösas.

Vad i lagstiftningen rörande lega av jord eller tomt är stadgat beträffande syner och begränsningar vid erhållande av ersättningar för verkställda förbättringar, äger icke tillämpning vid fastställandet av i denna paragraf avsedda ersättningar. Såsom förbättringar, som skola ersättas, betraktas dock icke uppenbara lyxanordningar och icke heller sådana anläggningar, vilka tjäna andra än bostads-, lantbruks- eller fiskeriändamål.

Denna landskapslag träder omedelbart i kraft.

L A N D S K A P S L A G

angående ändring av landskapslagen om motorfordon i landskapet Åland.

Föredragen för Republikens President den 29 juni 1962.

Utfärdad i Mariehamn den 4 juli 1962.

I enlighet med Ålands landstings beslut ändras 16 § landskapslagen den 4 december 1958 om motorfordon i landskapet Åland (25/58), sådant stadgandet lyder i landskapslagen den 20 juli 1960 (24/60), såsom följer:

16 §.

1. I registret införd bil skall på åtgärd av ägaren årligen på tid, som trafikinspektören bestämmer enligt 2 mom. för efterbesiktning föras till plats, som likaså bestämmas av trafikinspektören.

2. Tiden för efterbesiktning fastställs enligt följande:

a) buss och annan bil i yrkesmässig trafik skall besiktigas före utgången av maj månad;

b) annan än i a) punkten nämnd bil, vars ålder enligt det i registret antecknade tillverkningsåret eller det till typbeteckningen fogade året för ibrukttagandet är över fem år, skall besiktigas före utgången av juni månad och yngre bil före utgången av oktober månad;

c) bil, som tages i bruk först efter utgången av i a) eller b) punkten nämnd tid, skall utan dröjsmål besiktigas, så snart registerutdraget inlösts; samt

d) buss, som insatts i trafik före juli månad, skall ånyo besiktigas före utgången av november månad, dock tidigast fyra månader efter den föregående besiktningen.

Besiktning av bil, som användes i yrkesmässig trafik, skall i mån av möjlighet förrättas i samråd med polismyndighet.

3. Bil, varom trafikinspektören icke med stöd av 1 mom. annorlunda bestämt, skall

Mariehamn den 20 mars 1962.

På landstingets vägnar:

T H. E R I K S S O N
talman.

E vald H ä g g b l o m
vicetalman.

föras till besiktning i god tid före utgången av den i 2 mom. nämnda tiden.

4. Befinner sig bil vid den för dess besiktning utsatta tiden utom landskapet, skall den föras till besiktning så snart resan är avslutad. Beräknas resan icke bliva avslutad före utgången av den i 2 mom. nämnda terminens utgång, må bilens besiktning förrättas inom annat besiktningsdistrikt i landet.

5. Har bil sålunda ändrats, att därav förändrades ändringar i anteckningarna i bilregistret, eller finnes anledning att misstänka, att bil icke är i föreskrivet skick, skall den ofördröjligen besiktigas. Trafikinspektör och besiktningsman må även vid övervakningen av trafiken förrätta besiktning för uttrönande av bils skick. Likaså äger polisman rätt att granska, att föreskriven utrustning i bil är funktionsduglig och att säkerhetsanordningarna icke äro uppenbart i olag samt att användningen av bilen ej heller annars förorsakar uppenbar fara eller olägenhet.

6. Efterbesiktning må icke utan särskilt skäl förrättas, medan registerutdraget är inlämnat till myndighet.

Sedan efterbesiktning verkställts, skall trafikinspektören därom göra anteckning i registerutdraget. Har trafikinspektören på begäran efterbesiktigt bil, som är registrerad i riket, skall han därom underrätta besiktningsmannen på bilens hemort.

Denna lag träder i kraft den 1 januari 1963.

E l i e l P e r s s o n
vicetalman.

N:o 40.

L A N D S K A P S L A G

angående ändring av landskapslagen om allmänna vägar i landskapet Åland.

Föredragen för Republikens President den 29 juni 1962.

Utfärdad i Mariehamn den 4 juli 1962.

I enlighet med Ålands landstings beslut ändras 52 och 53 §§ landskapslagen den 17 juli 1957 om allmänna vägar i landskapet Åland (23/57) såsom följer:

52 §.

Skall enskild väg anslutas till allmän väg, bör anslutningen vid vägskälet utföras på sådant sätt, att den fara, som av den enskilda vägen förorsakas för samfärdseln, i största möjliga mån förebygges.

Ansluter sig tidigare enskild väg till allmän väg så, att därav förorsakas i 1 mom. avsedd fara, är den, som håller den enskilda vägen, pliktig att vidtaga åtgärder för anslutningens utförande på sådant sätt, att faran såvitt möjligt undvikas.

De anläggningar och anordningar inom allmän vägs område, vilka erfordras för enskild vägs anslutning till allmän väg, är den, som håller den enskilda vägen, pliktig att utföra och underhålla enligt väghållningsmyndighetens anvisningar på så sätt, att de icke innebära fara för samfärdseln på den allmänna vägen eller men för dess hållande i stånd. Arbete, som härav föranledes, må väghållningsmyndigheten, om skäl därtill är, övertaga att utföra på vederbörandes bekostnad.

Bygges allmän väg så, att den avskär redan förefintlig enskild väg, eller breddas, höjes eller sänkes allmän väg så, att infar-

ten till den från redan förefintlig enskild väg ansenligt försvåras, ankommer det på den, som håller den allmänna vägen, att på sin bekostnad sörja för utförande av de anordningar, som erfordras för den enskilda vägens anslutning till den allmänna vägen, och av därmed sammanhängande arbeten.

53 §.

Arbete berörande vägområde, såsom upptagande av avloppsdike under vägen, utförande av för mjölkbord avsedd utvidgning av vägen och uppförande av därtill hörande bryggkonstruktion samt andra anordningar inom vägområdet eller dragande av ledningar över vägen, må ej utföras utan tillstånd av väghållningsmyndigheten, därest icke av särskilt stadgande annat följer. Där sådant tillstånd ej erfordras, skall, innan arbetet påbörjas, anmälan därom göras hos sagda myndighet.

Beträffande inrättande och underhåll av i 1 mom. avsedda konstruktioner och anordningar skall i övrigt i tillämpliga delar lända till efterrättelse, vad i 52 § 3 mom. är stadgat. Väghållaren bör dock draga försorg om maskinell vinterplogning av i omedelbar anslutning till körbanan befintlig, ibrukvarande, för mjölkbord avsedd utvidgning av vägen, som utförts i enlighet med tillståndsvillkoren, såframt körbanan maskinellt hålles fri från snö- och ishinder.

Mariehamn den 20 mars 1962.

På landstingets vägnar:

TH. ERIKSSON
talman.

Evald Häggblom
vice talman.

Elie Persson
vice talman